

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jan Čížka ve věci

žalobců: 1) S. B.
 2) J. B.
 oba bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
 sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 26. 10. 2017, č. j. 124225/2017/KUSK, sp. zn. SZ 019447/2017/KUSK ÚSŘ/Pe,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Každému ze žalobců se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou k poštovní přepravě dne 12. 1. 2018, domáhají zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2017, č. j. 124225/2017/KUSK, sp. zn. SZ 019447/2017/KUSK ÚSŘ/Pe (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jejich odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Kladna, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 23. 11. 2016, č. j. OV/1769/16-6/Hoř, sp. zn. Výst./2778/09/Peš. Tímto rozhodnutím stavební úřad dodatečně povolil změnu stavby oplocení pozemku rodinného domu č. p. X umístěnou na pozemku p. č. X v k. ú. a obci X.
2. Žalobci uvedli, že jim bylo napadené rozhodnutí doručeno dne 3. 11. 2017. V doprovodném podání žalobci dále uvedli, že žalobu podali původně dne 18. 12. 2017, dne 11. 1. 2018 však obdrželi dopis žalovaného, jímž je vyrozuměl o tom, že žalobu podali nesprávně k jeho rukám, on ji však nemůže soudu postoupit, a proto jim ji vrací zpět. Žalobci vyjádřili přesvědčení, že lhůta pro podání žaloby byla ve smyslu § 40 odst. 4 a § 72 s. ř. s. zachována, neboť správní žaloba byla ve stanovené dvouměsíční lhůtě doručena správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal, a v této souvislosti odkázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 29. 5. 2009, č. j. 4 Ads 188/2008-53. K žalobě žalobci přiložili zmíněný přípis žalovaného ze dne 4. 1. 2018, v němž žalovaný mj. uvádí, že žalobu obdržel dne 21. 12. 2017, z důvodu čerpání dovolené

nicméně toto podání bylo přiděleno oprávněné úřední osobě k vyřízení až dne 4. 1. 2018. Dále žalobci přiložili kopii podacího lístku, z něžž vyplynulo, že žalobce odeslal dne 19. 12. 2017 doporučenou zásilku na adresu žalovaného.

3. Žalovaný namítl, že žaloba byla podána opožděně, protože napadené rozhodnutí bylo žalobcům doručeno dne 3. 11. 2017, žaloba však byla podána až dne 16. 1. 2018. Zmeškání lhůty pro podání žaloby přitom nelze prominout.
4. Žalobci reagovali tvrzením, že žalovaného považují ve smyslu § 40 odst. 4 s. ř. s. za správní orgán, který má povinnost jejich žalobu doručit příslušnému orgánu. Podle § 12 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) měl totiž žalovaný povinnost podání, které mu nenáleží, doručit příslušnému orgánu, a to bezodkladně, čímž se myslí v řádu několika málo dní, a nikoliv ve lhůtě 30 dnů (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 29. 7. 2004, sp. zn. 25 Cdo 1133/2003), resp. v jejich případě 24 dnů, čímž jim žalovaný zabránil v přístupu k soudu. Dále též žalobci namítli, že v napadeném rozhodnutí nebyli vůbec poučeni o možnosti podat správní žalobu a o tom, komu se podává. S ohledem na uvedené mají žalobci žalobní lhůtu za zachovanou.
5. Žalovaný oproti tomu v duplice namítl, že žalobci se nijak nevyjádřili ke skutečnosti, že v důsledku čerpání dovolených, jež je možné prokázat evidencí docházky pracovníků žalovaného, bylo možné jejich podání zpracovat až dne 4. 1. 2018. Ani v případě přímého postoupení žaloby soudu by se tak nic nezměnilo na opožděnosti žaloby. Žalobcům také žalovaný vytkl, že neuvádí, podle jakého ustanovení právních předpisů by je měl žalovaný v napadeném rozhodnutí poučovat o možnosti podání žaloby.
6. Krajský soud v Praze se s ohledem na argumentaci žalovaného musel nejprve zabývat naplněním procesních předpokladů pro věcné projednání žaloby.
7. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.
8. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.
9. Podle § 12 správního řádu, dojde-li podání (§ 37) správnímu orgánu, který není věcně nebo místně příslušný, bezodkladně je usnesením postoupí příslušnému správnímu orgánu a současně o tom uvědomí toho, kdo podání učinil (dále jen „podatel“). Má-li správní orgán, jemuž bylo podání postoupeno, za to, že není věcně nebo místně příslušný, může je usnesením postoupit dalšímu správnímu orgánu nebo vrátit jen se souhlasem svého nadřízeného správního orgánu. Usnesení vydaná podle tohoto ustanovení se pouze poznamenají do spisu.
10. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl návrh podán předčasně či opožděně.
11. Vzhledem k tomu, že není sporu o tom, že napadené rozhodnutí žalobci převzali dne 3. 11. 2017, je zřejmé, že posledním dnem pro podání žaloby ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. byla středa dne 3. 1. 2018.
12. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani námitka žalobců, že nebyli poučeni o možnosti

podání správní žaloby a o tom, u jakého orgánu se žaloba podává. V tomto směru taková námitka vyznívá velmi nepřesvědčivě v situaci, kdy žalobce disponuje vysokoškolským právníckým vzděláním a kdy již ve vztahu ke sporné stavbě v minulosti dvakrát podával správní žalobu (u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 44 A 32/2011 a 46 A 15/2014). Co je však podstatnější, žalovaný má pravdu v tom, že žádný právní předpis neukládá žalovanému, aby v napadeném rozhodnutí účastníky řízení poučoval o možnosti podání správní žaloby (srov. též rozsudek NSS ze dne 15. 10. 2015, č. j. 1 Azs 214/2015-30), a tudíž z nedostatku takového poučení nelze dovozovat, že by žalobní lhůta v daném případě neběžela, její běh se neodvíjel od doručení napadeného rozhodnutí nebo že by trvala déle, než zákonem předpokládané dva měsíce.

13. Soud nemůže přisvědčit žalobcům ani v tom, že by byla v jejich případě zachována žalobní lhůta z důvodu, že v žalobní lhůtě byla jejich žaloba doručena žalovanému. Tak by tomu bylo v situaci, pokud by jejich žaloba byla doručena správnímu orgánu v době do 31. 12. 2011. Do uvedeného data totiž ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s. obsahovalo ještě druhou větu, podle níž je lhůta zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Z tohoto znění soudního řádu správního také vychází žalobci zmiňovaný rozsudek NSS ze dne 29. 5. 2009, č. j. 4 Ads 188/2008-53. Novelou provedenou zákonem č. 303/2011 Sb. však byla s účinností od 1. 1. 2012 druhá věta § 72 odst. 1 s. ř. s. bez náhrady zrušena. Od uvedeného data tedy již nemá doručení žaloby žalovanému ve vztahu k dodržení žalobní lhůty žádné účinky.
14. Na tomto závěru nic nemění ani žalobci odkazované ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 12 správního řádu. Žalobci totiž přehlíží, že podle § 12 správního řádu správní orgán postupuje pouze tehdy, jestliže podání, jež obdržel, nenáleží jemu, nýbrž jinému správnímu orgánu. Soud však v řízení o žalobě rozhodně není v pozici jiného správního orgánu. V takové situaci tudíž žalovanému § 12 správního řádu neukládá, aby žalobu postoupil soudu. Naopak je namístě odložení věci podle § 43 odst. 1 písm. b) správního řádu, neboť k vyřízení žaloby není příslušný žádný správní orgán (v tomto směru srov. závěry rozsudku NSS ze dne 5. 2. 2015, č. j. 6 As 253/2014-40, jež analogicky dopadají i na případ žalobců).
15. Protože zde není ani žádné jiné ustanovení právních předpisů, které by žalovanému ukládalo obdrženou žalobu doručit soudu, nevztahuje se na žalobce ani dobrodininí § 40 odst. 4 s. ř. s. V takové situaci pak je již nadbytečné zkoumat, zda vrácení žaloby žalovaným mělo proběhnout bezodkladně a zda učinění tohoto úkonu až po uplynutí 24 dnů bylo s ohledem na zmiňované čerpání dovolené jeho zaměstnanci v období vánočních svátků akceptovatelné, neboť na uvedených otázkách běh žalobní lhůty nikterak nezávisí.
16. Protože soudu byla žaloba podle razítka na připojené obálce zaslána poštou až dne 12. 1. 2018, nebyla žalobní lhůta dodržena. Proto soud prvním výrokem žalobu podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. odmítl, neboť je opožděná.
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl na základě § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.
18. Podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek.
19. Protože podaná žaloba byla odmítnuta, posledním výrokem soud rozhodl o vrácení

uhrazených soudních poplatků žalobcům. Každý ze žalobců uhradil soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za podání žaloby (celkem tedy 6 000 Kč), a proto se každému z nich tato částka vrací, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. září 2018

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu